

บทที่ 2

คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเสียงหรือโครงสร้างของประโยค เพราะถ้าปราศจากคำศัพท์เสียแล้ว เสียงหรือโครงสร้างของประโยค โดยตัวของมันเองก็ไม่สามารถที่จะสื่อความหมายได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าระบบทั้งสามของภาษาคือ ระบบเสียง ระบบโครงสร้างประโยค และระบบคำศัพท์ (หรือระบบความหมาย) มีความผูกพันกันอย่างแยกไม่ออก

ครูสอนภาษาบางคนยังคงให้ความสำคัญกับการสอนคำศัพท์น้อยกว่าการสอนเสียง หรือสอนโครงสร้างประโยค ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากว่า คำศัพท์นั้นไม่มีขอบเขตที่ตายตัว ต่างจากเสียงและโครงสร้างของประโยคที่มีขอบเขตและหลักเกณฑ์อยู่แน่นอน จำนวนคำศัพท์ และชนิดของคำศัพท์ที่จำเป็นต้องเรียน ขึ้นอยู่กับความต้องการและความจำเป็นของผู้ใช้มากกว่า ดังนั้น จึงยากที่จะกำหนดลงไปว่าเราควรสอนคำศัพท์ในปริมาณเท่าใด

จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปมักมีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้เมื่อได้ยิน หรืออ่านพบทั้งยังสามารถออกเสียง คำศัพท์นั้นได้ ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะ คำโดด วลี หรือประโยค
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ ทั้งที่เป็นความหมายโดด (exact meaning) และความหมายตามเนื้อความ (contextual meaning)
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้สื่อความหมายได้

การเลือกคำศัพท์ที่ใช้สอน

โดยปกติแล้วครูย่อมอยากที่จะสอนคำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน แต่สำหรับครูไทย การสอนภาษาอังกฤษมีลักษณะของการสอนตามเนื้อหาแบบ เรียนที่ถูกกำหนดไว้ ฉะนั้น จึงไม่ใคร่

ประสบการณ์ที่ว่า ควรสอนคำศัพท์ใดให้นักเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้ที่สนใจอาจจะทราบว่าเรา ควรจะสอนคำศัพท์ใดบ้างและในลำดับเช่นไร ให้นักเรียน สามารถศึกษาได้จากหนังสือของ Finocchiaro (1973, หน้า 60-67)

ขั้นตอนการสอนคำศัพท์

จุดประสงค์เบื้องต้นนำไปสู่ขั้นตอนการสอนศัพท์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสอน (Presentation of the target word) ในขั้นสอน ครูจะต้อง ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่จะสอนแก่นักเรียน 3 อย่างด้วยกัน คือ เสียงและการสะกดคำ ความหมาย และการใช้คำในประโยค

1.1 การสอนเสียงและการสะกดคำ (Pronunciations and Spellings) ครู จะต้องให้นักเรียนได้ฟังการออกเสียงของคำศัพท์ เห็นการสะกดคำ ตลอดจนได้ทดลองออกเสียง คำศัพท์ด้วยตนเอง ถ้าเป็นคำที่มากกว่าหนึ่งวลี ครูต้องแสดงจุดเน้นเสียง (stress) ด้วย

ตัวอย่าง ครูใช้บัตรคำหรือเขียนคำศัพท์บนกระดาน ครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง 2-3 ครั้ง แล้ว ให้นักเรียนออกเสียงตาม เน้นเสียงให้ถูกตำแหน่ง

Teacher : (Write the word on the board or use a word card.)

PENCIL

Class, listen to me but don't repeat.

P-E-N-C-I-L, /pensl/ (The teacher repeats the pronunciation three times.)

Student : (Listen.)

Teacher : Now, repeat after me. /pensl/

Student : /pensl/

Teacher : Again, please.

Student : /pensl/

Teacher : Spell the word for me please. P-E-N-C-I-L

Student : P-E-N-C-I-L, /pensl/

1.2 สอนความหมายของคำ (Meanings) คือการทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อความหมาย ซึ่งเทคนิคนี้จะได้กล่าวโดยละเอียดภายหลัง ในขั้นนี้จะแสดงตัวอย่างการสอนโดยใช้ของจริง

ตัวอย่าง ครูถือดินสอที่มีขนาด สั้นยาว และสีต่าง ๆ กันไว้ในมือซ้าย จากนั้นใช้มือขวาหยิบดินสอขึ้นมา ชูให้นักเรียนดูคราวละแท่งพร้อมกับพูดว่า "a pencil" ทำเช่นนี้จนครบทุกแท่ง (การที่ต้องใช้ดินสอ ที่มีขนาดและสีต่าง ๆ กัน ก็เพื่อให้นักเรียนได้ concept ที่ถูกต้องของคำว่า pencil)

Teacher : (Holding an assortment of pencils in her left hand, the teacher takes one pencil at a time and shows it to the class, while saying the phrase "a pencil")

Class, look at this. A pencil.

Repeat after me, please. A pencil.

Students : A pencil.

1.3 สอนการใช้คำในประโยค (Contextual Usage) คือการให้นักเรียนได้เห็นการใช้คำในประโยค เพื่อเป็นตัวอย่างของการสื่อความหมายโดยใช้คำที่เพิ่งเรียนไป

ตัวอย่าง ครูเอาดินสอจำนวนหนึ่งใส่ไว้ในถุงกระดาษ แล้วตั้งคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับดินสอเหล่านั้น

เขียนในลักษณะของบันทึกการสอนได้ดังนี้

Teacher : (Holding a bag of pencils, the teacher carries on a question-answer drill.)

Where's the pencil?

(Taking one pencil out of the bag, the teacher says)

The pencil is here.

Class, repeat after me. Where's the pencil?

Students : Where's the pencil?

Teacher : The pencil is here.

Student : The pencil is here.

หมายเหตุ การสอน ข้อ 1.1-1.3 ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับอยู่ในลักษณะที่แสดงให้ดูเสมอไป และไม่จำเป็นต้องสอนแยกเป็นตอน ๆ อาจนำมาผนวกรวมกันเข้าก็ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (drills) ในขั้นนี้ ครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อฝึก อ่านคำ สะกดคำ และใช้คำในประโยค กิจกรรมเหล่านี้ อาจแยกเป็นกิจกรรมเฉพาะการฝึกอ่าน การฝึกสะกดคำ และการฝึกใช้คำในประโยค หรือเป็นกิจกรรมที่รวมการฝึกทั้ง 3 ชนิดไว้ในกิจกรรมเดียวกันก็ได้ ในที่นี้จะแสดงตัวอย่างของกิจกรรมทั้ง 2 แบบให้คุณ

ตัวอย่างที่ 1 กิจกรรมฝึกอ่าน ฝึกสะกดคำ และฝึกใช้คำในประโยค (ความหมาย) ครูเลือกนักเรียน 5 คน แล้วแจกแถบประโยคให้นักเรียนเหล่านี้ คนละหนึ่งใบ ในแถบประโยคที่ครูแจกนี้จะมีคำศัพท์ที่ครูต้องการให้ฝึกอยู่ในประโยค นักเรียนคนที่ได้รับประโยคที่ 1 ลูกขึ้นอ่านประโยค นักเรียนที่เหลืออ่านตามทั้งประโยค อ่านเฉพาะคำศัพท์เป้าหมาย แล้วสะกดคำศัพท์นั้น จากนั้นนักเรียนเจ้าของแถบประโยค แสดงท่าทางตามความหมายของประโยค พร้อมทั้งอ่านประโยคดัง ๆ อีกครั้งหนึ่ง ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนครบทั้ง 5 คน

เขียนในลักษณะของบันทึกการสอน ได้ดังนี้

The teacher distributes one sentence strip to each of the 5 selected class members. Each sentence contains a target vocabulary. The owner of the sentence must stand up and read the sentence aloud. The remainder of the class repeats the whole sentence, the target vocabulary and its spelling. Then, the owner acts out the meaning of the sentence while saying it out loud. The class imitates the action.

The sentences are

1. The pencil is in my hand.
2. The pencil is on the desk.
3. The pencil is in the book.
4. The pencil is under the book.
5. The pencil is in my pocket.

Example

S₁ The pencil is in my hand.

Class : The pencil is in my hand.

/pens!//

S₁ : (Holding a pencil in his hand and raising it above head)

The pencil is in my hand.

Class : (Imitating S₁)

The pencil is in my hand.

etc.

ตัวอย่างที่ 2

การฝึกอ่าน ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ แล้วออกเสียงซ้ำพร้อมกันทั้งชั้น และออกเสียงเดี่ยว

การฝึกสะกด ครูนำบัตรอักษรใส่ไว้ในช่องกระเป๋าดม บัตรอักษรจะมีพอดีตัวสะกดของคำ หรือจะมากกว่าก็ได้ ให้นักเรียนช่วยกันบอกวิธีเรียงอักษรให้เป็นคำศัพท์เป้าหมาย เมื่อเรียงเสร็จแล้วให้อ่านออกเสียงพร้อม ๆ กัน ทำซ้ำ ๆ กัน 2-3 ครั้ง

การฝึกใช้คำในประโยค (ความหมาย) ครูชูคินสอและวัตถุอื่น ๆ สลับกันให้นักเรียนดูให้นักเรียน บอกว่า ใช่-ไม่ใช่

Pronunciation Practice

1. The students look at the word card and pronounce the word several times, in group and individually.

Spelling Practice

1. Using the pocket chart, the teacher inserts the alphabet cards of the target word in the pocket. The class are required to reorganize the alphabet cards into the target word.

2. The students pronounce the word twice.

3. The teacher scrambles the alphabets and let the students return to step one and two once or twice.

Contextual Practice (Meaning)

1. The teacher shows a pencil and other objects, alternatingly. The students call out yes or no.

Ex :

Teacher : (Showing a pencil.)

Students : Yes, its's a pencil,

Teacher : (a ruler)

Students : No, it's not a pencil.

etc.

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจสอบความเข้าใจ (Checking Comprehension) ในขั้นนี้ครูจะให้

นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบดูว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนไปหรือไม่ หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นการประเมินผลการสอน ในขั้นที่ 1 นั้นเอง ถ้าหากผลการตรวจสอบความเข้าใจปรากฏว่า นักเรียนยังไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ดีพอ ครูอาจต้องกลับไปสอนในขั้นที่ 1 หรือขั้นที่ 2 อีกครั้ง แล้วแต่กรณี

ตัวอย่างกิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจ

การอ่าน ครูให้นักเรียนอ่านคำจำนวนหนึ่งบนกระดานคำ มีคำศัพท์ เป้าหมายหลาย ๆ คำปนอยู่

การสะกดคำ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้แข่งขันสะกดคำกัน ครูจัดเตรียมบัตรคำที่ไม่สมบูรณ์ไว้ 3 ใบ แต่จะมีบัตรที่ถูกต้องเพียงใบเดียว และบัตรอักษรหนึ่งชุดให้นักเรียนแต่ละทีม ชั้นแรกนักเรียนต้องเลือกบัตรคำที่ถูกต้องออกมาก่อน นำบัตรคำไปติดไว้บนกระดานคำ จากนั้นเลือกบัตรอักษรที่ขาดหายไป ไปเติมบัตรคำให้สมบูรณ์

การใช้คำในประโยค ครูให้นักเรียนเล่นชื่อชาย นักเรียนที่เป็นคนชื่อจะหยิบของตามคำสั่งของครู

ในกิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจ การอ่านและการใช้คำในประโยค จะมีคำศัพท์อื่น ๆ ที่นักเรียนรู้จักปะปนอยู่ด้วย

เขียนในลักษณะของ lesson plan ได้ดังนี้

Pronunciation

1. The teacher writes a list of known vocabularies, including the target word, on the board. They are

pencil	pen
hand	paper
table	pencil
pencil	pencil

2. In group or individually, the student (s) pronounces the word indicated by the teacher.

Spelling

1. The teacher prepares two sets of game aids. Each set consists of 3 incomplete word cards and a number of alphabet cards.

P--C--N	popcorn
P--C-l	pencil
P--C--D	placard

2. The class is divided into two teams.

3. Each team is required to pick out the incomplete card which is the target word, put it on the board and fill the empty slot with the correct alphabet cards.

Contextual

1. The teacher place several kind of pencils and other objects on the table.

2. A student pretends to be a buyer. When the teacher says the name of the things to buy in a sentence. the buyer must pick that particular object up. The rest of the class may call out their decision.

The sentences are

• She buys a pencil.

She buys a pen.

She buys a ruler.

She buys a pencil.

She buys a pencil.

Example

Teacher : She buys a pencil.

S₁ : (Pick up a pencil.)

etc.

การสอนความหมายของคำศัพท์

การสอนความหมายของคำศัพท์ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่จะสามารถ
เข้าใจ และดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้มาก และทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษไม่ใช่ของ
ยาก และไม่ใช่วิธีที่น่าเบื่อหน่าย หากผู้สอนรู้จักเลือกใช้กิจกรรมการสอนที่เหมาะสม

เทคนิคการสอนความหมายของคำศัพท์ มีมากมายหลายหลาก เทคนิคเหล่านี้เกิดขึ้น
จากแรงต่อต้านวิธีการสอนแบบ Grammar-Translation ซึ่งใช้วิธีแปลเป็นหลักในการสอน
ภาษาอังกฤษ หากพิจารณาเทคนิคการสอนความหมายคำศัพท์ทั้งหมดที่จะกล่าวถึงต่อไป เราจะ
เห็นได้ว่า เทคนิคเหล่านี้บังคับผู้เรียนโดยทางอ้อม ให้ใช้ความคิดของตนเองในการสรุปความ
หมายของคำศัพท์ที่เรียน

การสอนความหมายของคำศัพท์ มีจุดประสงค์เหมือนกับการสอนทั่วไปคือ การให้ผู้เรียน
เข้าใจและจำไปใช้ได้ แต่เนื่องจากคำศัพท์มีลักษณะเฉพาะที่ต่างจากเนื้อหาอื่น ๆ ของภาษา จุด
ประสงค์ในการสอนจึงพิเศษยิ่งขึ้นไปคือ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจในวิธีการที่นำมาซึ่ง
ความหมาย (ซึ่งก็คือวิธีการสอน นั่นเอง) ทำให้ความหมายนั้นติดตรึงอยู่ในความทรงจำ ครู
ผู้สอนควรระลึกไว้เสมอว่าไม่มีเทคนิคใดเพียงเทคนิคเดียวที่เหมาะสมกับการสอนคำศัพท์ทุกคำ
และศัพท์หนึ่งคำอาจมีเทคนิคการสอนมากกว่าหนึ่งก็ได้

เทคนิคการสอนความหมายของคำศัพท์

เราสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ โดยใช้วิธีการต่อไปนี้

1. การใช้ของจริง (Real objects) วิธีนี้จะใช้ได้ดีกับคำศัพท์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพ
ความเป็นจริงของห้องเรียนในขณะที่สอน เพราะครูสามารถชี้ให้นักเรียนดูได้ทันที เช่น

ส่วนต่าง ๆ ของห้องเรียน . teacher, student, desk, chair, light,
black board, floor, ceiling, wall,
window, door, chalk

เครื่องแต่งกาย blouse, shirt, skirt, shorts, socks,
shoes, belt.

ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย hair, eye, nose, ear, mouth, neck,
arm, hand, chest, waist, finger,
leg, foot

ลักษณะต่าง ๆ tall, short, dark, thin, fat, long
(hair), pretty, active, rain (ถ้า เป็น
หน้าฝน)

ยังมีของจริงอื่น ๆ อีก นอกจากที่กล่าวมาเบื้องต้น และครูสามารถนำเข้ามาแสดงให้นักเรียน
ดูในห้องเรียนได้ถ้าครูต้องการ แต่ครูควรระลึกด้วยว่า ถ้าการนำของจริงมาทำให้เกิดความยุ่ง
ยาก และสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจ ครูก็ควรเลือกใช้วิธีการอื่น ซึ่งจะได้ผลทัดเทียมกันจะดีกว่า

2. การใช้หุ่นจำลอง (Models) ในกรณีที่ครูไม่สามารถนำของจริงมาให้ให้นักเรียน
ดูได้ ครูอาจใช้หุ่นจำลองซึ่งทำจากวัสดุอะไรก็ได้ เพื่อสื่อความหมาย แต่หุ่นนั้นควรเป็นหุ่นจำลอง
ของสิ่งที่ไม่สามารถนำมาแสดงในห้องเรียนได้เท่านั้น เพราะระหว่างของจริงกับหุ่นจำลอง ของ
จริงย่อมทำให้ผู้เห็นและผู้สัมผัสเกิดความรู้สึกประทับใจอันจะทำให้ความหมายนั้นติดแน่นอยู่ในความ
ทรงจำมากกว่า ตัวอย่างของหุ่นจำลองเช่น ข้าง รถยนต์ชนิดต่าง ๆ ผลไม้จำพวกขนุน (jack-
fruit) ส้มโอ (pomelo) เป็นต้น

3. การใช้รูปภาพและภาพวาด (Pictures and drawings) วิธีนี้ให้ผลคล้ายคลึง
กับสองวิธีแรก นั่นคือ ผู้เรียนได้เห็นภาพซึ่งสื่อความหมายของคำ ถึงแม้รูปภาพและภาพวาดจะ
เป็นภาพมิติเดียว ซึ่งต่างกับของจริง หรือหุ่นจำลองซึ่งมี 3 มิติ แต่ถ้าพิจารณาในแง่ของความ
ประหยัด และความสะดวกในการนำมาใช้ในห้องเรียนแล้ว รูปภาพและภาพวาดมีประโยชน์ใน
การสอนไม่แพ้ของจริงหรือหุ่นจำลองทีเดียว

ตัวอย่างของภาพวาด หรือรูปภาพก็มีเช่น ภาพยานอวกาศ (spacecraft) กระสวยอวกาศ (space shuttle) เขื่อน (Dam) เรือสินค้า (freighter) เรือพาย (boat) เรือเดินทะเล (ship) การไถนา (plough) เป็นต้น

4. การใช้ตัวอย่าง (Examples) หมายถึงการยกตัวอย่างของความหมายของคำไม่ว่าความหมายนั้นจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่หรือกิจกรรม ตัวอย่างที่ยกจะต้องเป็นตัวอย่างที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป เช่น

Khaodin or Suan Sat Dusit is a zoo.

Pata is a department store.

Coke is a brand of soft drink.

Football is a kind of sports.

ครูจะต้องระวังไม่นำการใช้ตัวอย่าง (Example) กับการยกตัวอย่างประโยคซึ่งมีลักษณะของคำจำกัดความของคำศัพท์ ((Definitions) มาปนกัน เพราะลักษณะและจุดประสงค์ของการใช้จะไม่เหมือนกัน

5. การออกท่าทาง (Gestures) หมายถึงการแสดงท่าทางโดยใช้มือและสีหน้าประกอบ เพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์ เช่น ท่าทางเศร้าโศกเสียใจ (sad) ท่าทางตื่นเต้น ยินดี (happy ; excited ; delighted) ท่าทางเจ็บป่วยต่างๆ เช่น ปวดหัว (headache) ปวดท้อง (stomachache) ปวดฟัน (toothache) การยก (to lift) หนัก (heavy) นอนหลับ (to sleep; asleep) เป็นต้น

6. การแสดงบทบาท (Dramatizations) คือการใช้กิริยาท่าทางเป็นสื่อเพื่อแสดง ความหมายของคำศัพท์ วิธีนี้จะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนความหมายคำกริยาหั่ง มวล และคำบุรพบทต่างๆ เช่น

walk → ครูเดินไปมา

walk toward → ครูเดินมุ่งหน้าไปยังที่ใดที่หนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

The teacher walks toward the window.

run → ครูวิ่ง

run across → (ทั้งที่เป็นความหมายในลักษณะ V + prep. และ two-word Verb)

ครูทำท่าวิ่งจากปากหนึ่งของห้องไปอีกปากหนึ่ง

The teacher runs across the room.

ครูทำท่าเดินแล้วไปพบกับบุคคลหนึ่งโดยบังเอิญ

The teacher runs across Sumitra.

dance → ครูทำท่าเต้นรำ

เป็นต้น

7. การใช้คำเหมือนหรือคำตรงข้าม (Synonyms and Antonyms) การใช้คำเหมือนหรือคำตรงข้าม ในการสอนความหมายของคำศัพท์ คือการนำคำศัพท์ที่จะสอนไปเทียบกับคำศัพท์ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว ความหมายของการเทียบอาจจะเป็นลักษณะเทียบความหมายที่เหมือนกัน หรือเทียบความหมายที่ตรงข้ามกันก็ได้ สิ่งที่ครูจะต้องจำใส่ใจไว้คือ คำที่เป็นตัวเทียบนักเรียนต้องรู้อยู่แล้ว มิฉะนั้นการเทียบความหมายจะไม่เกิดประโยชน์ตามที่ครูต้องการ

ตัวอย่างเช่น

night → Night is an opposite of Day.

นักเรียนต้องรู้ความหมายของคำว่า Day จึงจะเข้าใจความหมายของ Night

Examination → Examination is the same as Test.

นักเรียนต้องรู้ความหมายของคำว่า Test อยู่แล้ว

8. การเดาความหมายจากบริบท (Gussing from Contexts) คือ การให้นักเรียนพิจารณาความหมายจากประโยคที่อยู่รอบ ๆ คำที่ต้องการทราบความหมาย บางครั้งสิ่งที่จะบอกไปให้ทราบความหมายของคำศัพท์เป้าหมายอาจจะอยู่ในรูปของคำเหมือน, คำตรงข้าม บางครั้งอาจจะอยู่ในรูปของประโยคที่อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม ลองดูตัวอย่าง

beg → I begged the family not to kill the cat, and they finally listened to my pleas.

majority, literate → The majority of people in Japan are literate because most people are able to read newspaper and magazines.

inflexible → A company structure should not be so inflexible that it does not allow a person to change jobs as his abilities and needs of the company change.

9. การเอาความหมายจากรูปศัพท์เดิม (word Formation) ความเปลี่ยนแปลงทางไวยากรณ์มีส่วนทำให้มีรูปคำใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ตัวอย่างเช่น คำคุณศัพท์ important เมื่อเปลี่ยนไปทำหน้าที่คำนามจะสะกดต่างไปเป็น importance แต่คำเหล่านี้แม้จะเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ยังไม่ทิ้งรูปเดิม ทำให้สามารถเอาความหมายได้ ฉะนั้น เมื่อสอนคำศัพท์ที่อยู่ในลักษณะนี้ ครูอาจใช้วิธีอ้างอิงย้อนกลับไปถึงรูปศัพท์เดิมที่นักเรียนเคยเรียนผ่านมาแล้ว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์เข้าด้วยกัน

ความเปลี่ยนแปลงทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นมีได้หลายลักษณะ ผู้สนใจสามารถศึกษารายละเอียดได้จากหนังสือของ Robinett (1978, หน้า 113-131)

10. การใช้คำจำกัดความ (Definitions) คือการให้คำจำกัดความของคำศัพท์ที่จะสอนเป็นประโยคภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น

A burglar is a person who breaks into a house at night to steal.

Scenario is a written outline of a play, an opera, a film with details of the scenes.

วิธีสอนคำศัพท์โดยใช้คำจำกัดความเป็นวิธีที่ใช้ได้ผลในกลุ่มผู้เรียนที่มีความรู้ระดับค่อนข้างสูง (intermediate-advanced) ทั้งนี้ เพราะแม้แต่ในประโยคที่เป็นคำจำกัดความเอง ยังอาจมีคำศัพท์ที่ค่อนข้างยากปนอยู่ด้วย ฉะนั้น เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำจำกัดความเสียแล้ว จะให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์เป้าหมายก็ย่อมเป็นไปได้

ข้อเสนอแนะในการสอนคำศัพท์

1. ไม่ควรสอนคำศัพท์ตามลำดับที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียน ควรสอนโดยจัดกลุ่มคำศัพท์ตามความหมายของมัน การจัดกลุ่มตามความหมายของคำศัพท์นอกจากจะช่วยให้นักเรียนจดจำความหมายแม่นยำขึ้น และสามารถนึกย้อน คำศัพท์ได้เร็วแล้วยังทำให้ง่ายต่อการจัดกิจกรรมการสอน เนื่องจากคำศัพท์ที่มีความหมายที่ต่อเนื่องกัน

ตัวอย่างที่ 1 นำมาจากแบบเรียน Junior Active Context English 2 หน้า 99 คำศัพท์ที่พบในบทมีดังนี้

sandwiches, cookies, drinks, decorations, record, album, piano, guitar, drums และ song.

ควรจัดกลุ่มตามความหมายเพื่อสอน ดังนี้

sandwiches	decoratives	record	piano
cookies		album	guitar
drink		song	drums

ตัวอย่างที่ 2 นำมาจากแบบเรียน English for Thai Students Book 1 หน้า 85 คำศัพท์ที่พบในบทมีดังนี้

big, city, buildings, primary schools, secondary schools, students, universities, zoo, birds, animals, small, town, hospital, park, trees และ flowers.

ควรจัดความหมายเพื่อสอน ดังนี้

big	city	primary school	hospital	zoo
small	town	secondary school	building	park
		universities		animals
		students		birds
				trees
				flowers

2. การสอนคำศัพท์สำหรับผู้เริ่มเรียน ในระยะแรกควรเน้น function words โดยสอนและฝึกการใช้ให้คล่องแคล่ว ทั้งนี้ เพราะ function words เป็นส่วนสำคัญในการสื่อความหมายไม่ว่าผู้เรียนจะมีความรู้ในระดับใด การสอนให้นักเรียนใช้ function words เป็นจึงเท่ากับเป็นการวางพื้นฐานในการใช้ภาษาให้แก่แก่นักเรียนนั่นเอง ส่วน content words นั้น ครูควรเลือกสอนเฉพาะที่จำเป็นในการสื่อความหมาย หรือความเข้าใจเฉพาะแต่ละบทเรียน ดังได้กล่าวไว้ในตอนต้นของบทนี้แล้วว่า มี content words ส่วนหนึ่งเท่านั้นที่ใช้เป็นประจำ (active) ส่วนที่เหลือจะเป็นคำที่ใช้บ่อย (passive)

3. คำศัพท์ส่วนใหญ่จะมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย แต่ครูไม่ควรสอนทุกความหมายให้แก่แก่นักเรียนในคราวเดียวกัน ควรสอนเฉพาะความหมายที่ปรากฏในบทเรียนเท่านั้น เมื่อพบคำศัพท์เดิมในความหมายใหม่ จึงค่อยสอนความหมายใหม่ พร้อมทั้งทบทวนความหมายที่เรียนไปแล้วแก่นักเรียนด้วย

4. ไม่ควรสอนคำศัพท์โดด ๆ แกแก่นักเรียนเท่านั้น แต่จะต้องให้นักเรียนได้เห็นการใช้คำศัพท์นั้นในประโยคยกคิดด้วย เมื่อจะสอนคำศัพท์ใหม่ ควรใช้โครงสร้างประโยคที่นักเรียนเรียนมาแล้ว เพื่อมิให้นักเรียนเกิดความสับสนเนื่องจากต้องพบทั้งคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ไม่เคยพบมาก่อน

5. ครูควรสอนและฝึกการใช้ Content words ที่เป็นคำนามควบคู่กันไปกับคำนำหน้าที่มาด้วยกันเป็นปกติ เช่น

an egg	a loaf of bread
the eggs	a roll of tissue

a basket	a packet of Yum-Yum.
the men	a scoop of ice-cream.
one flower	a bunch of flowers
	a pair of glasses
	a pair of socks

เป็นต้น

6. ต้องสอนข้อความส่วนวนที่มีคำเชื่อม โดยใช้คำเชื่อมให้ถูกต้อง เมื่อไม่แน่ใจควรศึกษาจากพจนานุกรมเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ เช่น

comb and brush	how, when and where.
win or lose	cool as a cucumber

7. เมื่อครูเลือกใช้การยกตัวอย่าง (examples) เป็นวิธีการในการสอนศัพท์ ครูควรยกตัวอย่างให้ถูกต้อง ฉะนั้น นักเรียนจะเข้าใจความหมายผิดได้ เช่น

refreshment	หมายถึง	ของว่างและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ หรือมีแต่น้อย

หากครูจะสอนโดยวิธียกตัวอย่าง ตัวอย่างที่จะยกควรเป็นดังนี้

some cookies	a glass of Pepsi
a sandwich	a cup of punch
a peice of cake	a cup of coffee

เป็นต้น

แต่ไม่ควรยกตัวอย่างต่อไปนี้

a piece of steak	a glass of brandy
a bowl of rice	a glass of wishky
air-conditioner	

เป็นต้น

8. ครูควรเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อความหมายของคำศัพท์ โดยพิจารณาว่าความหมายในลักษณะนี้ควรใช้วิธีสอนเช่นไรจึงจะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ตรงที่สุดและเร็วที่สุด

ตัวอย่างเช่น การสอนคำว่า advertisement

แทนที่จะสอน โดยใช้วิธีให้คำจำกัดความว่า

Advertisement is an act of making known to people by printing notices in newspapers or other means such as T.V. and radios.

ครูอาจจะเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

วิธีที่ 1 ครูตัดภาพโฆษณาต่าง ๆ มาแสดงให้นักเรียนดู ควรเลือกภาพโฆษณาที่รู้จักกันดี จากนั้นนำมาให้นักเรียนดูคราวละภาพ ทุกครั้งที่แสดงภาพ ครูจะพูดว่า This is an advertisement.

วิธีที่ 2 ครูร้องเพลงโฆษณา และ/หรือพูดข้อความโฆษณาที่ไม่เป็นเพลงให้นักเรียนฟัง เลือกเพลงและข้อความที่รู้จักกันแพร่หลาย เมื่อร้องหรือพูดจบแต่ละครั้ง ให้พูดว่า It's an advertisement. และให้นักเรียนระบุว่า เป็นโฆษณาสินค้าอะไร

9. ในแต่ละคาบเรียนไม่ควรสอนคำศัพท์จำนวนมากเกินไป สำหรับนักเรียนในชั้นต้นอาจรับได้ 8-10 คำ ต่อคาบ ถ้ามีคำซึ่งคล้ายคลึงกับคำเก่าอยู่ด้วย อาจเรียนได้ถึง 12 คำ ส่วนนักเรียนในระดับกลางอาจรับได้ 10-12 คำ ต่อคาบ